

forflag til Lovens Kap. 4 om Fiskeri i Fjorde og Vig, medens den høitærede Indenrigsminister staar ganske alene med et stort, selvstændigt Forflag, da ligger det paa ingen Maade i for mit Vedkommende, og jeg tror ogsaa for flere andre Medlemmers Vedkommende, at vi ikke godkjende den høitærede Ministers Forflag som det i og for sig bedste, og som det, der virkelig har undgaaet en Del af de redaktionelle Mangler, der ville være ved vore Vædringsforflag til Loven, men det ligger simpelt hen i, at det begyndte at se ud til — saa meget tør man maaske meddele af Udvalgets Forhandlinger — at der atter skulde stilles en Række Underændringsforflag til Ministerens Forflag, som saa vilde blive vedtagne, og at det Hele vilde blive dobbelt vanskeligt at komme til Klarhed over for Thingets Medlemmer, og det derigennem vanskeliggjøres at komme til et virkelig praktisk Resultat. Vi valgte derfor at lade den høitærede Ministers Forflag staa alene, og saa enes om at stille Vædringsforflag til Loven som den var. Og hvad enten Ministerens Forflag bliver vedtaget eller Udvalgets Vædringer, forekommer det mig i hvert Fald ikke, at der er større Forskjel derpaa, end at vi meget let maa kunne faae de smaa Uoverensstemmelser rettede til 3die Behandling. Der er et Forflag, som den ærede Ordfører nævnte, der har vakt Betænkelse hos flere enkelte Medlemmer, endog stor Betænkelse, nemlig at de smaa Sunde ligefrem skulde udelukkes fra dette Kapitel, og jeg har som sagt kun gjort det, for at der ikke skulde blive Meningsforskjel, men jeg haaber, at det Spørgsmaal atter maa blive taget under Overveielse mellem 2den og 3die Behandling. Jeg skal indstrænke mig til disse Par Bemærkninger, og i det Hele bede dem, der maatte ønske at naae et Resultat, at stemme med Flertallet, forjaaviddt ikke den høitærede Ministers Udtalelser maatte gjøre Forandringer ønskelige i, hvad der nu er foreslaaet.

Sagb: Da jeg antager, at jeg støtter Sagen bedst ved saa kort som muligt at berøre, hvad jeg anser det for nødvendigt fra mit Standpunkt i Udvalget at fremkomme med, skal jeg ogsaa anstrenge mig for ikke at trætte Thinget længere end nødvendigt. Jeg skal først bemærke, at med Hensyn til hvad den ærede sidste Taler (Hage) og den ærede Ordfører berørte, angaaende Forflaget under Nr. 9 og det dertil knyttede Vædringsforflag udenfor Betænkningen, deler jeg fuldstændig den ærede sidste Talers Standpunkt. Dette, at man

uden Videre skulde betragte Fiskerne som en privilegeret Klasse her i Landet, der skulde have Rettigheder, som ikke eksisterede for nogen som helst anden Del af Landets Borgere, det kan jeg dog virkelig ikke forstaa. Dersom en Mand fik en vigtig og nyttig Anvendelse for et Stykke nogen Strandbred til derpaa at bygge et Pakhus eller Udfiskningssted, og man saa brugte det Ræsonnement, som her er anvendt, at Stranden har ingen Værdi for den paagældende Eier, medens den i Virkeligheden for den anden Mand har den største Betydning, og han mulig gjennem dette Pakhus eller Udfiskningssted kunde udbrede meget Godt og fremkalde en meget gavnlig og nyttig Virksomhed, saa vilde Alt dette være betydningsløst overfor den Anerkjendelse af Eiendomsretten, som ellers alle vegne respekteres. Jeg finder saa meget mindre Anledning til disse forskjellige Vædringsforflag, der ere stillede til dette Punkt baade af Flertallet og af enkelte Medlemmer af Udvalget udenfor Betænkningen, fordi jeg ifølge min Erfaring endnu ikke har hørt, at der har været nogen som helst Anledning til at stille et saadant Krav. Jeg har ikke fra nogen Side hørt, at Fiskerne havde vanskeligt ved at komme til Rette med Grundeierne om at benytte den nøgne Strand paa den omhandlede Maade. Tværtimod, de allerfleste Steder, tror jeg, det gaar ligefrem af sig selv. I den Retning har man her til Lands været vant til, at de humane Grunde have været de overveiende, og naar en Mand ikke har havt nogen Skade af den Anvendelse, Fiskerne gjorde af hans Eiendom, fik de ogsaa Lov dertil. Men ved at reise dette Strids-spørgsmaal vil man paa mange Steder fremkalde Vanskeligheder, hvor der tidligere ingen har været. Under alle Omstændigheder nærer jeg en meget alvorlig Frygt for, at man ved at vedtage det Vædringsforflag ogsaa i den mildere Stikelse, som Udvalgets Flertal har givet det, vil reise Hindringer for Loven, hvilket jeg for enhver Pris vil se at undgaa; thi her maa jeg berøre, hvad der har været den bevægende Grund til, at vi fra de mest modstaaende Sider i Udvalget have enedes om at danne et Flertal, som i det Væsentlige har sluttet sig til Lovforslaget, som den høitærede Minister har fremlagt det. Det har ingenlunde været, fordi vi have fundet Alt fyldestgjort, hvad man har ønsket og haabet gjennem Fiskeriloven, navnlig med Hensyn til Beskyttelse af det fremtidige Fiskeri. I den lange Narrække, hvor ogsaa jeg har beskæftiget mig med denne Sag, have de Fiskere fra forskjellige Kyststrækninger, som